

पितृतोऽपि वा । शौर्यप्राप्तं तु बहिर्चं तद्विभाज्य
तद्व्यसतिः दायतः ।

विद्याधर उ० विद्यां मन्त्रादिकं धरति छ-अच् । देवदेवि-
भेदे अक्षरः । रविद्याधारके सि० ।

विद्यारम्भ उ० इत० । पञ्चमवर्गे शिशोः कर्त्तव्ये विद्याया
कारम्भे तत्कालादि- ज्यो० त० उक्तं यथा

“संप्राप्ते पञ्चमे वर्षे अष्टमस्रे जगद्गते । पठेति प्रति-
पद्यन्ते वज्रं विलासिताद्यधीनम् । रिक्तां पञ्चदशे चैव
शौरिभौमदिनं तथा । एवं तु निश्चिते काले विद्यारम्भं
तु कारयेत् । पूजयित्वा हरिं वज्रं देवीं च अपि सर-
स्वतीम् । अविद्यासूत्रकारांश्च आहूय विद्यां विधेयतः”

विष्णु उ० । “ब्रह्मचर्यश्रमब्राह्मणसूत्राद्यधीनं यन्मि-
त्रं हरिरोधे शुक्लजीवार्कवारे । उदितवति च जीवे
केन्द्रकोष्ठेषु शौक्यैरपठनदिनवर्जं पाठयेत् पञ्चमेऽवर्ते”
दोषिका । “विद्यारम्भे गुरुः श्रेष्ठो मध्यमो भृगुभा-
षकरो । नरकं शनिभौमाभ्यामविद्या बुधसोमयोः”
बदनपा० । “विद्यारम्भः सरयुर्दक्षितस्तेजोमोहापदावी

वर्तुं चायुश्चिरमपि करोत्युमान् मध्यमोऽसौ । नीहा-
रांश्चो भवति जडता पञ्चता भूमिपुले कायासूत्रावपि
च सुनयः कीर्त्तयन्त्येवमाद्याः” रवेर्गुरोर्भगोर्ब्रह्मे
तत्सर्वेऽर्केऽपीन्दुदक्षितः । सुर्वेऽर्केऽप्युद्यौ च विद्या-
रम्भः प्रशस्तते” । “प्राङ्मुखो गुरुरासीनो वरुणाभिमुखं

विष्णुम् । अध्यापयेत् प्रथमं द्विजाशोभिः समन्वितम् ।
इह्यसतिः । तद्विधिः कृत्यतत्त्वे दृश्यः । अविद्या बुधसो-
मयोरिति धर्तृविद्याविषयम् यद्योक्तं दोषिकायाम्

“अदितिस्तुतयनास्त्रातिचित्ताग्निपैश्वर्यहरिवसूत्राशो-
न्तुमात्रान्त्रभेदु । विशनिशिशिवपाहे विष्णुबोधे विप्रोपे
ब्रह्मवसतिविद्योने चापविद्याप्रदानम्” तत्प्रावरणरूपे
विद्यारम्भे च ब्रह्मगुरुरावस्थकीत्याह” शो० धा०

वह्निहः “शुभाः पापाश्च रन्मृत्वाः सर्वे नेहाः सदा
प्यदाः । आटववावकर्मस्वाः पापाः सर्वे शुभावहाः ।
शुभाः केन्द्रविद्योषस्वाः धनभ्राह्मणताः शुभाः । सर्वे
प्राप्ते प्रयक्षाः सूर्यरपश्ये शिशोः । अक्षरपश्ये
विद्यापञ्चमम्” उभयलाप उत्तरावचस्येय ग्राह्यता ।
“पटगन्ते भास्वति पञ्चमेऽवर्ते” वशिष्ठाः ।

विद्युत् स्त्री विद्योतते वि+द्युत-क्विप् । इतिहात अक्षरः

अभ्युपगच्छति विगतताद्युत् यत्तु मा० १०११ अ० ११ मा० १०११

विद्युतत चवाधवाः “हरिदनेनियमोनामरत्नामीह वा-

क्य । ब्रह्मपुत्रस्य विदुषवतका विद्युतः स्यताः” । ताव

“वाताय कपिका । विद्युदातपाव हि कोहिताः । पीताश्च

वर्षाश्च विद्येवा इमिन्वावाचिताः भवेत्” ज्यो० । आन-

रिचोपद्रवविद्युत्कारणञ्च श्रीपतिगोक्तं यथा “निर्वा-

तोक्त्वाचनसुरपद्विद्युत्तच कवायोः संदयन्ते खनगर-

परीवेणपूर्वास्तथा” “ब्रह्मब्रह्मविमर्शे वाङ्मोऽग्निः

स्मितोऽस्मात् ब्रह्मिभरनिमन्मात् विद्युतस्तत्सु-

द्विक्ताः” । तद्विन्मपातकृपवज्रान्मिपातयन्मन्वावरण

अथवादैद्युतं तेजः पाविर्वायकमिन्नितम् । वात्मावद्व

अनदावाते पतिकृवातुञ्जवयोः । वायोऽस्य पतति

प्रायो ह्यकाशमावर्षये । यतः प्रादुर्भि नेषेते पांसवः

प्रवरन्ति हि । तत् तेषां पार्श्वं चास्य तेजसं तत्त-

द्विहितम् । गतो निर्भरदाहैव भूविस्तरमुच्यते” ।

विद्युत्पिय न० इत० । विद्युदाकर्षणे कांक्षे धातो हेमच० ।

विद्युत्साला स्त्री अष्टाक्षरपादके कन्दोभेदे । “नो नो गो गो

विद्युत्साला” कन्दोत० । [प्रविष्टे शरावधनेदे च ।

विद्युत्सालिन् उ० राक्षसभेदे भाव० ११० अ० । शरावध-
विद्र न० व्यध-रक् दालादेशः । विद्रे गच्छ० ।

विद्रधि उ० नेत्रेण विद्रु हृदये रजसि रज-कि पुषो० ।

रोगभेदे । तद्वच्चवादि भावप्र० उक्तं यथा

“तत्र विद्रुधेः वस्त्राग्निपूर्वकं वागान्यं वक्ष्यमाह ।

“त्वपल्लमांसमेदांसि मृद्वस्त्रास्त्रिषमात्रिताः । दोषाः

शोचं यन्नेवैरक्षयन्त्युच्छ्रिता भ्रमम् । मृद्वान्मूत्रं

रजसिन्नं कृतं वायव्यं वायतम् । स विद्रुधिरिति स्वातो

विश्लेषः मृद्विषयः सः” अस्त्रिषमात्रिता दोषा इति

वक्ष्यमांसमोचं विद्रुधेर्भेदाद्यम् । यतो व्रजयोचे दोषा-

स्त्रिषमात्रयनियमो नास्ति इति व्रजयोथात् दाह-

यम् । वायतन्दीर्घम् । मृद्विषय इत्युच्यते । “यथा

दोषैः वक्ष्यते च कृतेनायस्रजा तथा । पञ्चा तेषां

तत्त्वमेव वक्ष्यं वक्ष्यते” अथ विशिष्टानि वक्ष्य-

यानि । तत्र वातिकस्य वक्ष्यमाह “तन्मोहस्यो

वा विषमो भ्रमस्यव्यवेदनः । चिरोत्थानप्रपाकश्च वि-

द्रुधिवीतवन्मः” विषमो भ्रमश्च वक्ष्यमाह “अथ न-

हान् । चिरोत्थानप्रपाकः चिरादित्यन्तादित्यननुद्वेगतिः

प्रपाकश्च वक्ष्यः । अथ पैत्तिकमाह “पकोदुन्मर-

वक्ष्यमाह “यथा वा व्यरदाहवान् । क्षिप्तोत्थानप्रपाकश्च

विद्रुधिः विक्षयमाह” । अथ श्लेष्माह “श्लेष्मा-

वक्ष्यमाह “यथा चोतः क्षिप्तोत्थानप्रपाकः । पिशितान